

forelagte Lovforslag om det her nævnte Emne; men under Behandlingen i Folketinget udgik den paagældende Bestemmelse i Henhold til et af Justitsministeren stillet Ændringsforslag, idet man forment, at Regelens Bibeholdelse ikke var af væsentlig Betydning for Fattigkommunerne og kun medførte Ulejlighed og Tidsspilde saavel for Kommunerne som for de udbetalende Myndigheder.

Det har imidlertid vist sig, at denne Ændring i Fattigvæsenets Retsstilling har vakt megen Misfornøjelse; Fattigvæsenet har ganske vist nu ligesom hidtil, naar det har maattet overtage Barnets Forsørgelse, Ret til at inddrive Bidraget hos Faderen med Benyttelse af de i saa Henseende hjemlede Inddrivelsesmidler; men den særlige Adgang til ved Henvendelse til Politimesteren at erholde Bidraget forskudsvis udbetalt er bortfalden. Følgen heraf er, at i de Tilfælde, hvor Faderen intet kan betale, eller hvor han er død, forsvunden eller rejst ud af Landet, falder hele Byrden ved det paagældende Barns Forsørgelse paa Barnets Opholds- og Forsørgelseskommune, medens der ikke er Adgang til at overføre nogen Del af Udgiften til Faderens Forsørgelseskommune, som ellers almindeligvis maa yde Refusion for de af vedkommende Politimester forskudsvis udbetalte Beløb. Da den nu stedfindende Ordning med Hensyn til Kommunernes indbyrdes Stilling af de kommunale Myndigheder anses for ubillig, navnlig i de Tilfælde, hvor Faderen er død, forsvunden eller bortrejst fra Landet, og da der ikke fra Indenrigsministeriets eller Justitsministeriets Side havest noget at erindre imod at vende tilbage til den tidligere Ordning, har man derfor i Paragraffens 1ste Stykke foreslaaet en hertil sigtende Regel. Det er en Selvfølge, at i de Tilfælde, hvor Fattigvæsenet har maattet overtage Barnets Forsørgelse, bortfalder Moderens Ret til at kræve Bidraget udbetalt af det offentlige. I København, hvor Magistraten selv er udbetalende Myndighed, vil der i de heromhandlede Tilfælde ingen faktisk Udbetaling finde Sted, men Bestemmelsen vil vise sin Betydning derved, at Magistraten opnaar Ret til den ved Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 §§ 5 og 6 hjemlede Refusion.

Ved Paragraffens 2det Stykke tillægges der Adoptivforældre, der i Henhold til Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 10, 4de Stykke, ere indtraadte i Moderens Ret til at faa Underholdsbidrag fra Barnets Fader, samme Ret til forskudsvis Udbetaling,

som efter Loven tilkommer Moderen. Det er ved en af Justitsministeriet truffen Afgørelse, se Justitsministeriets Skrivelse af 31. Marts 1909 (Min. Tid. A. Nr. 139) antaget, at saadan Ret ikke i Henhold til Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 tilkommer Adoptivforældrene. Ministeriet maa imidlertid anse det for ønskeligt, at en saadan Ret tillægges dem, idet det nuværende Forhold ofte medfører, at de paagældende for ikke at miste Retten til forskudsvis Udbetaling af Faderens Bidrag maa opgive at gennemføre en i og for sig fornuftig og forsvarlig Adoption og nøjes med det løsere Plejeforhold, hvilket naturligvis ofte kan være til Skade for Barnet. Bestemmelsen er blot en videre Udformning af det Princip, der har ført til Regelen i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 10, 4de Stykke, jfr. herved Rigsdagstidende 1906—07, Tillæg B. Sp. 2420. At Retten er betinget af Trang saavel hos Adoptivforældrene som hos Barnets Moder, vil formentlig findes naturligt. Bestemmelsen vil sikkert kun være af ganske forsvindende økonomisk Betydning for de paagældende Kommuner.

ad § 3.

Som i de indledende Bemærkninger nævnt, har der fra forskellig Side, navnlig fra Kommunerne, vist sig Misfornøjelse med, at der i Lovgivningen mangler Regler om Kontrol med, at de Beløb, der udbetales Mødrene af det offentlige, anvendes paa rette Maade til Gavn for Barnet.

Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 4 bestemmer, at Bidrag til Barnet ikke kan kræves forskudsvis udbetalt for kortere Tid end $\frac{1}{2}$ Aar; denne Begrænsning fandtes ikke i Lovene af 20. April 1888 og 12. April 1892, men blev indført ved Loven af 3. April 1900 paa Grund af de store Ulemper, den tidligere Ordning, efter hvilken der eventuelt kunde kræves Bidrag udbetalt 12 Gange aarlig, medførte for de paagældende Myndigheder. Som Følge af denne Regel, hvortil kommer, at Normalbidragene, ved den i 1908 foretagne Fastsettelse ere stegne betydeligt, vil Moderen, navnlig naar hun har flere Børn, til hvilke Bidrag forfalde omtrent samtidigt, eller naar hun kræver Bidrag udbetalt for et helt Aar, ofte faa et efter hendes Livsforhold betydeligt Beløb udbetalt, og det vil da for de mindre samvittighedsfulde af Mødrene ofte ligge nær at falde for Fristelsen til at anvende Beløbet paa anden Maade, end dets Bestemmelse tilsigter; Udbetaling af Bidragene i mindre Rater samt Kontrol med Anvendelsen af de ud-